

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 800/2016 -22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited, so sídlom 83 83 Ducie Street, Manchester, Veľká Británia M1 2JQ, zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Jendrulekom, advokátska kancelária, Cintorínska 9, Bratislava 1, vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva *na pokojné užívanie majetku* podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 Er 907/2014, sp. zn. 2 Er 19/2015, sp. zn. 2 Er 1789/2014 z 12. mája 2016, sp. zn. 2 Er 53/2016 z 13. mája 2016, sp. zn. 4 Er 2017/2015, sp. zn. 4 Er 177/2015, sp. zn. 4 Er 2124/2014, sp. zn. 4 Er 939/2015, sp. zn. 4 Er 2123/2014, sp. zn. 4 Er 1791/2014, sp. zn. 4 Er 909/2014, sp. zn. 4 Er 2125/2014, sp. zn. 4 Er 2461/2014, sp. zn. 4 Er 3231/2014, sp. zn. 4 Er 179/2015, sp. zn. 4 Er 2891/2015, sp. zn. 4 Er 1761/2015, sp. zn. 4 Er 1883/2014, sp. zn. 4 Er 1793/2014, sp. zn. 4 Er 3233/2014, sp. zn. 4 Er 907/2014, sp. zn. 4 Er 2462/2014, sp. zn. 4 Er 338/2015, sp. zn. 4 Er 3235/2014 zo 16. mája 2016, sp. zn. 4 Er 908/2014, sp. zn. 4 Er 3232/2014, sp. zn. 4 Er 1792/2014, sp. zn. 4 Er 184/2015 zo 17. mája 2016, sp. zn. 2 Er 2024/2015, sp. zn. 2 Er 903/2014, sp. zn. 2 Er 3226/2014, sp. zn. 2 Er 906/2014, sp. zn. 2 Er 3219/2014, sp. zn. 2 Er 1787/2014, sp. zn. 2 Er 3223/2014, sp. zn. 2 Er 943/2015, sp. zn. 2 Er 177/2015, sp. zn. 2 Er 176/2015, sp. zn. 2 Er 3225/2014, sp. zn. 2 Er 2386/2015, sp. zn. 2 Er 905/2014, sp. zn. 2 Er 337/2015, sp. zn. 2 Er 904/2014, sp. zn.

2 Er 945/2015, sp. zn. 2 Er 178/2015, sp. zn. 2 Er 1367/2015, sp. zn. 2 Er 1542/2015, sp. zn. 2 Er 3218/2014, sp. zn. 2 Er 182/2015, sp. zn. 2 Er 2120/2014, sp. zn. 2 Er 179/2015, sp. zn. 2 Er 2459/2014, sp. zn. 2 Er 180/2015, sp. zn. 2 Er 3222/2014, sp. zn. 2 Er 3224/2014, sp. zn. 2 Er 184/2015, sp. zn. 2 Er 2119/2014, sp. zn. 2 Er 1788/2014, sp. zn. 2 Er 185/2015, sp. zn. 2 Er 2703/2014, sp. zn. 2 Er 2121/2014, sp. zn. 2 Er 3221/2014, sp. zn. 2 Er 3220/2014, sp. zn. 6 Er 1255/2013, sp. zn. 2 Er 1364/2015, sp. zn. 2 Er 1880/2014, sp. zn. 2 Er 181/2015, sp. zn. 2 Er 944/2015 z 18. mája 2016, sp. zn. 4 Er 183/2015, sp. zn. 4 Er 181/2015, sp. zn. 4 Er 176/2015, sp. zn. 4 Er 182/2015, sp. zn. 4 Er 1536/2015, sp. zn. 4 Er 1532/2015, sp. zn. 4 Er 178/2015, sp. zn. 4 Er 3200/2014, sp. zn. 4 Er 2016/2015, sp. zn. 4 Er 3230/2014, sp. zn. 4 Er 180/2015 z 19. mája 2016, sp. zn. 2 Er 54/2016 z 24. mája 2016, sp. zn. 2 Er 1365/201S zo 7. júna 2016 (Ústavným súdom Slovenskej republiky vedené pod sp. zn. Rvp 9430/2016), ako aj uzneseniami Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15 Er 849/2015 z 10. mája 2016, sp. zn. 5 Er 161/2015, sp. zn. 5 Er 160/2015, sp. zn. 5 Er 163/2015, sp. zn. 5 Er 169/2015, sp. zn. 5 Er 80/2015, sp. zn. 5 Er 164/2015, sp. zn. 5 Er 81/2015, sp. zn. 5 Er 123/2015, sp. zn. 5 Er 106/2015 z 13. mája 2016, sp. zn. 5 Er 248/2015, sp. zn. 5 Er 170/2015, sp. zn. 5 Er 198/2015, sp. zn. 5 Er 312/2015, sp. zn. 5 Er 313/2015 zo 16. mája 2016, sp. zn. 15 Er 1060/2014, sp. zn. 15 Er 1059/2014, sp. zn. 15 Er 1062/2014, sp. zn. 15 Er 1061/2014, sp. zn. 15 Er 1149/2014, sp. zn. 15 Er 1065/2014 sp. zn. 15 Er 1212/2014, sp. zn. 15 Er 1064/2014, sp. zn. 15 Er 1345/2014, sp. zn. 15 Er 1298/2014, sp. zn. 15 Er 642/2015, sp. zn. 15 Er 1228/2014, sp. zn. 15 Er 643/2015, sp. zn. 15 Er 1213/2014, sp. zn. 15 Er 956/2014, sp. zn. 15 Er 1403/2014, sp. zn. 15 Er 954/2014, sp. zn. 15 Er 1214/2014, sp. zn. 15 Er 396/2015, sp. zn. 15 Er 895/2014 z 1. júna 2016, sp. zn. 15 Er 284/2015, sp. zn. 15 Er 204/2015, sp. zn. 15 Er 285/2015, sp. zn. 15 Er 205/2015, sp. zn. 15 Er 282/2015, sp. zn. 15 Er 283/2015 z 3. júna 2016, sp. zn. 1 Er 2185/2014 z 9. júna 2016 (Ústavným súdom Slovenskej republiky vedené pod sp. zn. Rvp 9460/2016) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited vedené pod sp. zn. Rvp 9430/2016 a sp. zn. Rvp 9460/2016 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 9430/2016.

2. Obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 3 390 € (slovom tritisíc tristodevät'desiat eur) do 7 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky vedený v Štátnej pokladnici, č. ú. SK89 8180 0000 0070 0006 0515, s uvedením variabilného symbolu 201609430.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited, so sídlom 83 83 Ducie Street, Manchester, Veľká Británia M1 2JQ (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), a to v záhlaví tohto uznesenia označenými uzneseniami Okresného súdu Banská Bystrica, o ktorých ústavný súd koná pod sp. zn. Rvp 9430/2016.

Ústavnému súdu bola 26. júla 2016 doručená aj sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, a to v záhlaví tohto uznesenia označenými uzneseniami Okresného súdu Rimavská Sobota, o ktorých ústavný súd koná pod sp. zn. Rvp 9460/2016.

Z obsahu označených sťažností vyplýva, že napadnutými uzneseniami Okresný súd Banská Bystrica a Okresný súd Rimavská Sobota (spolu ďalej len „okresné súdy“) zastavili označené exekučné konania vedené v prospech z exekúcie oprávnenej, a to z dôvodu, „... že pôvodný oprávnený - spoločnosť CD Consulting s.r.o. bol ako procesné legitimovaný

subjekt povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie bez ohľadu na zmenu hmotnoprávnej vecnej aktívnej legitímácie na sťažovateľa... na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky, o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného s povinným“, avšak z dôvodu nedoplnenia týchto návrhov na vykonanie exekúcie okresné súdy exekučné konania zastavili podľa § 243f ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa sťažovateľky pôvodný z exekúcie oprávnený „... CD Consulting svoju povinnosť splniť nemohol, pretože žiadne vlastné vzťahy s povinným nemal. Rovnako ani sťažovateľ žiadne vlastné vzťahy s povinným nemal. Z tohto hľadiska je ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku neaplikovateľné, keďže ide o nesplniteľnú zákonnú povinnosť oznamovať súdu skutočnosti, ktoré neexistujú... Vyžadovanie nemožného plnenia a následné zastavenie exekúcie je hrubým porušením práva na spravodlivý exekučný súdny proces a pre sťažovateľa súčasne je aj odopretím prístupu k súdu, keďže zastavenie exekúcie nastalo až po tom, čo sťažovateľ bol pripustený vstúpiť do konania...

Právny zástupca sťažovateľa je toho názoru, že v daných prípadoch bolo potrebné, aby... sa uplatnil taký výklad § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktorý je ústavnokonformný a aj realizovateľný. Nemôže právna norma vyžadovať od oprávneného, aby popisoval a preukazoval vlastné vzťahy s povinným, ak ich nemá a sankcionovať takýto stav zastavením exekúcie, ak k takému doplneniu nedôjde alebo nedôjde k jeho preukázaniu, a už vôbec nie voči novému oprávnenému, ktorý takisto také vlastné vzťahy nemá. Ak je možný ústavnokonformný výklad § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, súd si mal vybrať ústavnokonformný výklad, t. j. neaplikovať § 39 ods. 4 na prípady, ak oprávnený nemá vlastné vzťahy s povinným a toľž nie ak aj nový oprávnený takéto vzťahy nemá. Zmyslom § 39 ods. 4 Exekučného poriadku je, aby tí oprávnení, ktorí vlastné vzťahy s povinným majú, ich popísali. Pri nemožnom plnení platí, že nie je povinnosť ho plniť...“.

Sťažovateľka tiež podotkla, že v danom prípade nemohla podať návrh na obnovu konania, pretože v relevantnom období nebolo možné takýto návrh podať v prípade zastavenia exekúcie z dôvodu nedoplnenia návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ale iba v prípade zastavenia exekúcie podľa § 243f ods. 6

Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. V tejto súvislosti sťažovateľka odôvodňuje porušenie základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu definitívnou stratou nádeje na zhmotnenie jej pohľadávok z dôvodu, že „*tieto... už nebolo možné ďalej vymáhať v obnovenom konaní, keďže to bolo umožnené iba v prípade zastavenia exekúcie podľa § 243f ods. 6 v spojení s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku...*“.

Vzhľadom na uvedené sa v petite sťažností sťažovateľka domáha, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 1 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami okresných súdov, aby tieto napádané rozhodnutia zrušil a vrátil ich okresným súdom na ďalšie konanie a aby jej priznal úhradu trov konania.

II.

Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerané ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

Aj keď zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, tak odvolávajúc sa na ustanovenie § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno aj v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane citované ustanovenie § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažnosti vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 9430/2016 a sp. zn. Rvp 9460/2016 ústavný súd konštatuje, že ide o skutkovo a právne obdobné veci tej istej sťažovateľky. Ústavný súd aplikujúc citované právne normy rozhodol tak, že predmetné sťažnosti spojil do jedného spoločného konania, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

III.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o ústavnom súde v konaní o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb podľa čl. 127 ústavy, ak ide o skutkovo a právne obdobné veci, o ktorých už ústavný súd v minulosti rozhodol a v ktorých navrhovateľ nebol úspešný, uloží ústavný súd uznesením navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za jedenástu a každú ďalšiu sťažnosť, ktorá bola tým istým navrhovateľom podaná na ústavnom súde v jednom kalendárnom roku. Ak je v jednom podaní obsiahnutých viac Er vecí, s ktorými sa fyzická osoba alebo právnická osoba obracia na ústavný súd podľa čl. 127 ústavy, považuje sa na účely vyrubenia súdneho poplatku každá z týchto vecí za samostatnú sťažnosť. Proti uzneseniu, ktorým bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

V konkrétnych okolnostiach posudzovaných sťažností sa sťažovateľka v sťažnosti evidovanej pod sp. zn. Rvp 9430/201681 obrátila na ústavný súd, aby rozhodol v jej 81 veciach a v prípade sťažnosti evidovanej pod sp. zn. Rvp 9460/2016 v 42 veciach. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka sa obrátila na ústavný súd v celkovo 123 veciach, v ktorých identicky namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, k porušeniu ktorých malo dôjsť v príčinnej súvislosti s označenými napadnutými uzneseniami okresných súdov. Ústavný súd lustráciou vo vlastnom Registri všeobecných podaní (Rvp) zistil, že sťažovateľka v kalendárnom roku 2016 už podala sťažnosť, ktorou namietala v 143 veciach porušenie totožných základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru a dodatkového

protokolu, ku ktorým malo dôjsť rozhodnutiami všeobecného súdu, ktorými boli exekúcie, v ktorých navrhovala zmenu oprávneného zastavené a jej návrhy na zmenu oprávneného zamietnuté. Návrh sťažovateľky obsahoval obdobný skutkový a právny stav a totožnú argumentáciu, ktorou sťažovateľka odôvodňovala porušenie ňou označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru, ako to je v posudzovaných veciach. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka bola v skutkovo a právne obdobnej veci doručenej v tom istom roku neúspešná, pretože ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 539/2016 zo 14. septembra 2016 predchádzajúcu sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd v uznesení podľa odseku 2 určí navrhovateľovi lehotu na zaplatenie súdneho poplatku. Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na vyrubovanie súdnych poplatkov primerane ustanovenia osobitného predpisu o súdnych poplatkoch (§ 35 ods. 6 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 1 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov sa súdne poplatky okrem iného vyberajú za jednotlivé úkony (tzv. poplatkové úkony) uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa položky 33 sadzobníka súdnych poplatkov predstavuje výška súdneho poplatku za každú jedenástu a ďalšiu sťažnosť podľa čl. 127 ústavy podanú tým istým navrhovateľom a doručenú ústavnému súdu v jednom kalendárnom roku sumu 30 €.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami ústavný súd uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 3 390 €, keďže v kalendárnom roku 2016 išlo o sťažnosť spĺňajúcu podmienky ustanovené § 35 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Súdny poplatok sa platí na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky a je ho možné zaplatiť poštovým poukazom alebo prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky (§ 35 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

V prípade, ak súdny poplatok nebude v lehote ustanovenej v bode 2 výroku tohto rozhodnutia uhradený, ústavný súd uznesením konanie zastaví (§ 35 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2016